

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДанинЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сряда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ предплатата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща предплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна.

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ.

ГОТВЯЖЪТЪ ДЕСПОТИЗМА!

Върволицата беззакония, що извършихъ, не имъ бѣ достатъчна! Нито бѣсното гонение на противниците имъ — цѣлия народъ, — нито насилията въ изборите за Народни Прѣдставители, нито разбойническото растурение на окръжни и общински съвѣти, нито погазването свободата въ последните избори за градските и селските общински съвѣти, нито политическите убийства . . . можахъ да закрѣпѣя на властѣта Консерваторитѣ противъ волята на Народа.

Народното Събрание, което ги търпѣше до скоро, като се погнуши отъ дѣлата имъ и обнаруженитѣ имъ пълкени замисли за *въвеждане десаотически режимъ* въ Отечеството ни, прѣзрѣ ги и се обяви срѣщу тяхъ всички Цанковици и неопятненитѣ Съединисти се присѣдинихъ къмъ оппозицията. Консерваторитѣ, тия поклонници на мрака и деспотизма, разбрахъ, видѣхъ, че властѣта, която съ толкова насилия и измами държахъ до сега, ще се исклучи изъ прѣстѣжнитѣ имъ рѣцѣ при това Събрание. Като опитни разбойници, тѣ насочихъ пушките си срѣщу него и казахъ: „трѣбва да се махне, защото ний сме изгубени“. И Княза, съ високата си държавническа мѣдростъ и съ горещия си патриотизмъ, притече имъ се на помощъ: съ единъ замахъ на перото си той растури събранието, унищожихъ мандата на Народнитѣ Прѣдставители!

Потрѣбни сж за това мотиви. Консерваторитѣ, тѣхъ обожатели на Народния Суверенитетъ, тѣхъ ангели небесни, провикватъ се, че Събранието се растури, за да се даде възможность на Народа „да се искаже чрѣзъ нови избори върху направлението, което желае да даде на своитѣ държавни работи“, защото: 1) при избирането Прѣдставителитѣ на растурилото събрание, бидейки страната въ исклучително положение, „Народътъ възнагради съ своето довѣрие всички ония, които се бѣхъ турили на чело на борбата му, безъ да гледа на какви партии и идеи бѣхъ прѣдставители; 2) горещото желание на българскитѣ народъ се постигна: князѣтъ е признатъ, слѣдователно е естествено е да се появятъ у народа всички ония политически течения, които го дѣлѣтъ.“ Казано и свършено. Печатъ дара духа светаго!

Несъмнено е, че има случаи, когато една Камара трѣбва да се растури, за да се консултира волята на народа. Това, обаче, става само при условия, които исклучаватъ всяка възможность за злоупотребление, т. е. при които може да се има гаранция за свободното проявление на тая воля. Тѣзи условия сж: 1) уведомяване Народа за кроежа да се растури камарата нѣколко мѣсеца прѣди свикването ѝ, за да може да се приготи за прѣдстоящитѣ избори; 2) уволняване Министритѣ съ всичкитѣ имъ орджия прѣди растуриането или тутаки слѣдъ това и 3) повикване на едно временно неутрално или коалиционно Министерство, въ споразумѣние съ

водителитѣ на разнитѣ партии. Така е ставало, въ подобни случаи, въ всички Конституционни Държави. Достатъчно е да припомнимъ неотколѣшното растуриане на Гръцката Камара. Краля тутаки уволни Министерството на Трикуписъ, повѣри властѣта на пенсионирани членове отъ Кассацията и други държавни чиновници, които отдавна бѣхъ се оттеглили отъ политическите борби и давахъ пълна гаранция за свободни избори. Гръцкият народъ, благодарение истинската държавническа мѣдростъ и горещъ патриотизмъ на Краля, произведе изборитѣ при пълна свобода и даде своето довѣрие на Делиянисъ, при всичко че Трикуписъ бѣше, любимаца на Краля. Уволнението на министритѣ, при распуцане на Камарата, се диктува отъ духа на Конституцията, отъ самата логика на нѣщата. И наистина, въ конституционнитѣ страни министерството исхожда отъ мнозинството на Камарата, а не отъ волята на Държавния Глава, съ други думи, последния назначава за министри не ония лица, които той харесва, но ония, които му се посочватъ отъ мнозинството на Събранието. Може да ни се възрази, че Княза въ случай на несъгласие по този въпросъ съ Камарата, може да ѝ распусти; да, но и народа може да му испрати сжщитѣ прѣдставители, въ който случай Държавния Глава ще трѣбва да се подчини на волята на Събранието; така щото винаги министритѣ стоѣтъ по довѣрието на последното. Щомъ това е така, като се растури Камарата, трѣбва непременно да се уволни Министерството, което исхожда отъ него, защото нему вече липсва нужния за това мандатъ и Държавния Глава не може вече да го държи, понеже, както се каза по-горѣ, не той, а Събранието оирѣдѣля министритѣ.

А какъ постѣпватъ консерваторѣтъ? Тѣ растурихъ Събранието *цѣтъ деня* прѣди свикването му, като при това оставятъ властѣта на *сжщитѣ министерство*. И слѣдъ туй тѣ си трижѣтъ ржцѣтъ съ жоверска усмивка и ви пѣжѣтъ: „такава добра мисль и такава възвишено желание можѣтъ да се явятъ у едно правителство, което е било достойно да извърши такива епохални дѣла и което е записало такива свѣтли страници въ новата българска история“. Добра мисль, възвишено желание, епохални дѣла, свѣтли страници! Каква нагла безочливостъ, каква скверна шарлатания, какво адско кощунство! Вий подли консерватори, политически разбойници, за какво третирате българскитѣ народъ, та се осмѣлявате да го позорите по такъвъ начинъ? Кой другъ, освѣнъ вашитѣ прѣзрѣни и умопомрачени орджия, не се гяжи отъ тая ви коварна изамама, отъ тая ви сатанинска пѣсенъ? Мислите ли вий, че ще се намѣри гражданинъ съ здравъ умъ и чиста съвѣсть да повѣрва, че тия сж мотивитѣ за растуриането на Камарата? Кажете, кой, кой може да помисли даже, че при сж-

щитѣ Стоиловци, при сжщитѣ Венедиктовци, при сжщитѣ Гуневци, Студеновци и пр., вий растурихте Събранието, за да оставите народа да искаже *свободно* волята си върху направлението, което желае да даде на своитѣ държавни работи, а не за да комплектовате съ насилия сжставѣ отъ прѣдставители — орджия!

Помнѣйте, че прѣди да задушите народния гласъ, вий ще бждете рано-късно одушени отъ народа!

КОНСЕРВАТОРСКА ИНКВИЗИЦИЯ!

Даваме безъ коментари *жѣсто на показанята на Димитръ Майсторовъ, расчитанъ подъ клетва по улавеното дѣло на Коста Ранковъ, за да си види епохалнитѣ дѣла К. Стоиловъ.*

Свидѣтеля Д. Майсторовъ: „Минжлата година имаше една група, състояща отъ Симеонъ Киряковъ, Г. Илиевъ — Арапчика, Цвѣтко Христовъ, Ив. Кжса-Ивановъ, Дечо Георгиевъ, Дим. Доковъ, Несторъ Игнатовъ и още нѣколко души въ числото на които и азъ влизахъ и ходѣхме да агитираме за правителственната листа. Агитацията ни се състоеше въ убѣждаване, черпня, скандали и бой. Наставления получавашъ отъ Окр. Управителъ. Симеонъ Киряковъ и Арапчика ми казвахъ, че и тѣмъ е давалъ Управителя наставления. Управителъ Венедиктъ Поповъ ми казваше: „работете за листата и се небойте“. Отъ думитѣ „не се бойте“, азъ разбирахъ, *да не се боймъ отъ полицията, защото ако се бояме, не щѣме да имамъ скандали*. Два, три пжти се прѣдставяхъ на управителя да му дѣкладвамъ какъ върви нашата „агитация“. Отъ скандалитѣ, които прави нашата компания, азъ присѣтствувахъ само на три. 1) Една вечеръ прѣди убийството въ новата махала въ казенето на Габинъ бѣхме съ другаря си Цвѣтанъ Христовъ — град. Комисаръ Цвѣтанъ видѣхъ въ Ш. Патривковото кафенѣ Стеф. Андюнова и Червенакова, огниелъ прѣтѣхъ и съ псувни ги прѣдизвикахъ и почна сжскандала, Притекохъме се веднага и *ужъ щѣ сж растърваме, и сж бастони, столове ни набихъ*. 2) Втория скандалъ стана въ Х. Панако вслѣствие пиянство и то помѣжду ни. Третия скандалъ стана на Х. Пастия. До Ранковото паданне, 25 дни агитирахме. За убийството въ новата махала нищо не знаехъ. Само че слѣдъ 2 дни отидохъ на мѣстото, гдѣто намѣрихъ кръвъ и единъ камѣкъ, съ който дѣйствиелно Слѣхъ се носеше тогава, че Сим. Киряковъ е извършилъ убийството, а други — М. Василевъ не утвърждавамъ. Ходили сме съ Симеонъ Киряковъ при управителя, по отдѣлно сме влизали и той ми казваше, че управителъ ми казаше: „удряйте, небойте се.“ Вълкановъ прѣдседателъ

на град. комиссия, ми казваше да работимъ мирно и безъ шумъ, а да черпимъ, като прѣдварително, на 2—3 число на мѣсеца, ни отпушаха заплатитѣ, за да имаме да располагаме. Иванъ Х. Панайотовъ ми казваше, че видѣлъ Симеона Кирякова да ходи въ кѣщата на управителя. Ако направяхме скандалъ, стражаритѣ си правяха углушки и отъ послѣ се явявахъ. Когато направихме скандала въ Патриковото кафене, дойде пристава Пашевъ и вмѣсто да ни арестува, сѣдна да пие съ насъ. Една вечеръ когато вървихме цѣлата компания, азъ се отбихъ въ Търговското кафене, а другаритѣ ми отишле въ кафе „Прага“ и тамъ направих скандалъ, като ступили маси, ламби, чаши и др. Прѣди да падне Ранковъ мѣсецъ, мѣсецъ и половина, градоначалника Новеличъ ми каза: „Кметството ще падне. Вий се небойте. Бийте, но само безъ кръвъ.“ Казваше ми да биеш Ранковитѣ партизани. За самия Ранковъ, Новеличъ ми казваше да му нанесемъ побой, но безъ кръвъ. Той ни думаше, че на всички ли ще ни даждѣ държавни служби. Бобчевски ни казваше сжщо, че ако спечелимъ изборитѣ, ще ни даждѣ служби каквито искаме.

Въобще общавахъ ни златни гори и планини. Вълкановъ и Георги Носевъ ни даваха пари. Въ моята кѣща 17 души работѣха бюлетинитѣ. Азъ по тая работа похарчихъ 1200 л. На 19 й Февруарий 1895 година, когато правихме овации на адвоката Саввовъ, подъ прѣводителството на Свѣцарова, и тогава стана дума, че кметството ще падне и ни ангажираха. Подиръ паданнето на Ранкова, назначиха ме за градски комиссаръ както и много други, за да ни иматъ за оръдие. За нанесениѣ побой, за направениѣ скандали и буйства, нито сме биле арестувани, нито сме давали подъ сѣдъ. Една вечеръ азъ, Арапчика, Симеонъ Киряковъ и пристава Чолаковъ бѣхме въ кафе „Прага“, отъ гдѣто като излязохме, освѣтъ Симеона Кирякова, той направи скандалъ съ Отона Мариновъ. Бѣше 1—1½ часа нощъ, дойде пазвантина и ни помоли да не правимъ шумъ. По едно врѣме виждамъ сопата на пазвантина въ Симеонъ Киряковитѣ ржцъ и почнаха да се биждѣ. Дойде управителя и каза: „Двама пияни и не ги арестувате!“ Завѣдоха ги въ участъка, азъ зане-

сохъ пардесюто на Сим. Киряковъ и диктувахъ на пристава Чолаковъ, но не зная състави ли актъ. Заранѣта ги освободаха, за тая работа ме вика сѣд. слѣдователъ. Симеонъ Киряковъ получаваше оръжие отъ II-й участокъ за агитации. Тази зима градския кметъ уволни единъ нощевъ пазачъ, защото далъ свистокъ, когато Сим. Киряковъ е правилъ скандалъ съ Тодоръ Марнополски. Градоначалника ни казваше прѣди да падне кмета Ранковъ, удрайте и не се бойте, но безъ кръвъ, тъй му билъ казалъ управителя — казваше ми. Открити листове отъ полицията не ни дадоха, защото бѣхме извѣстни. Когато щеше да нападнемъ нѣкого и го биеш прѣдварително се съварахме. Мене на 22 Декем-1895 г. ме уволниха за незачитане заповѣдитъ на началството си. Съ Ранкова никой пжтъ отъ паданнето му не съмъ се срѣщашъ, освѣтъ снощи, минавайки край неговото писалище, го запитахъ: „Истина ли е, че ме е повикалъ за свидѣтель? Да, каза той си заминахъ. Съ Симионъ Кирякова се запознахме добръ прѣвъ врѣме на агитацията“.

Черкезщина

Варна — Окръжному Управителю,

По необходима нужда купихъ 2½ кила риба. Околийски Началникъ иска ми отъ нежъ. Отказахъ да му дамъ. Прати старшия и ѣхъ земахъ. Моля да ми се даде.

Иракли Георгиевъ.

Отъ Варна — Ново село. Окол. Началнику.

Иракли Георгиевъ се оплаква, че купилъ 2½ кила риба и понеже не ви далъ отъ нежъ, отнесли сте му рибата. Ако е вѣрно това, върнете рибата просителю. № 8475.

(под.). Управителъ: Попповъ.

Напрасно ний търсимъ, па напрасно и читатели ще търси въ телеграфическата заповѣдь на г-на Варненския Окржж. Управителъ ония думи, които да изразяватъ устрѣмъ за защита на общественния интересъ въ случая и за удовлетворение общественната съвѣсть. Ние цитаме г-на Управителя: *вземането* рибата по такъвъ

начинъ не е ли *черкезщина*, т. е. случайтъ не заключава ли признаци на прѣстѣпление, запрѣтено отъ закона подъ страхъ на наказание? И подобно прѣстѣпление не прѣсѣдвали се ехъ officio? Слѣдователно, случайтъ не вмѣняваше ли г-ну Управителю непрѣмвнната обязанность да изискаа отъ г-на Началника поче обяснения за основанията? Отъ двѣтъ едно: или окол. началникъ е взелъ рибата за утоление на нѣкакъвъ спайхйски апетитъ, или пѣкъ оплаквача клевети. И въ двата случая обаче прѣстѣплението е очевидно. Ний считаме, че невземањето инициатива за разкриваніе истината е укриване прѣстѣплението и че самото това укриване е прѣстѣпление. А г-нъ Управителъ не е Стамболовъ управителъ, той служи на модерна епоха и ние не се съмняваме, че той разбира значението на едно дѣло за заграбване чужда въщъ. И какъ нѣма да разбира, Боже мой, когато той е билъ високъ служителъ на Темида! Тогава?... Ний обръщаме вниманието на надлежния прокуроръ.

изъ чуждия ПЕЧАТЪ.

„Neue Freie Presse“ пише слѣдующето, по поводъ на растурването на народното събрание. „Българското народно събрание е распуснато, преди да се събере. Това рѣшение трѣбва да се отдаде на слѣдующето: днѣшното Министертво не е увѣрено въ болшинството. Окончателно е подѣйствувало на това рѣшение отцѣпването на цанковиститѣ отъ правителственната партия. Цанковиститѣ въ окръжното си, въ което обявиха своето отцѣпване, отново искатъ, щото българскитѣ офицери, които вземаха участие по детрониранието на князя Александра и сътне избѣгнахъ въ Русеня, да бждатъ приети отъ ново на служба въ българската войска. Това исканне съставлява вѣроятнo краегдѣлния камѣкъ на вътрѣшното положение. Консервативната партия, която стои задъ министерството, не е досга силна за да се бори безъ помощъ на Цанковиститѣ, противъ съединиститѣ, толкова повече, че въ самото министерство неспоразумѣнната между консервативнитѣ и съединиститѣ членове съ голѣма мжка се изглаждатъ по между имъ. Съ това Събрание Стойковъ не може да управлява по нататѣкъ. Да ли

ПОДЛИСТИКЪ.

Автомата.

Всичкиѣ студентѣ сж либерали, Г-не Петковъ; само че тѣ не сж тъй либерали както с въ практическия животъ. Въ практическия животъ хората иматъ *стомахи*, а не начала. Тѣй напримѣръ, у насъ въ Сърбин *Ристичъ* и С-не сж казватъ либерали, защото кокетиратъ съ Руситѣ. Ако да е либерализмъ да кокетира човѣкъ съ Бѣли мечки! Въ други отношения, той е реакционеръ, гираинъ. Кой не помни какъ той правѣ избори съ войска и кръвопролития когато бѣше регентъ? *Гарацинъ* сж казва *напрѣдникъ*, спречъ, но българскитѣ *напрѣдничавъ* човѣкъ и то заидъ? — защото бѣше венчкото врѣме на министеруваннето си оръдие на Милана. Хубава *напрѣдничавостъ*! *Нашитѣ* е нарекатъ *партията* си *радикална*. Защо! — И той самъ не знае. Вѣроятно, защото другитѣ политически прилагателни бѣха усвоени отъ други партии прѣди появяването на ниговата. Слѣдователно, въ практическия животъ названieto на партиитѣ незначѣ нищо, и то не само въ Сърбин, но и по цѣлия свѣтъ, на и въ България. Азъ съмъ убѣденъ, Г-не Петковъ, че вие се пзеливате съ високъ гласъ всѣки пакъ когато наречете Негово Прѣвсходителство Г-на Стамболова *либералъ* въ сѣдѣловѣтъ на *Свобода*.

Студентитѣ сж либерали, но по други начинъ. Тѣ разбиратъ подъ думата на либерализмъ: *иъта свобода за всѣкого да прави всичко, което законитѣ не запрѣщаватъ и религиозно почитане на законитѣ*; за тѣхъ Господарѣтъ е първия *чиновникъ* въ държавата, а Министритѣ сж обикновени слуги на народа, обязанноститѣ на които сж строго опредѣлени отъ законитѣ. Колкото за другитѣ чиновници пакъ сжщото: слуги, слуги и слуги, а не господари на населението. *Какъ да се постигне обаче уреджането на Сърбин вързу тия чинала?*

Това питанье занимаваше, прѣди петнадесетъ години, сръбската студентска колония въ Парижъ. Ние бѣхме тамъ около двадесетъ студента, живяхме приятелски помѣжду си, сръщвахме се почти всѣка вѣчера, разговаряхме нашитѣ сръбски народни работи. Разбихъ, че ние всички бѣхме противъ Краля Милана и неговата политика му; той се много мѣеше въ държавнитѣ работи, интересуваше се за всичко, вмѣсто да готвачинната, транезата и пр не оставаше на нѣкода да се управлява както знае, както може, ами се вържаше ужъ да го ръководи, а то да го заблуждава.

Разбира се сжщо, че и Милановитѣ Министри непамираха милостъ прѣдъ нашитѣ праветвени стрѣли: подли оръдия! безсѣвѣстни машини! и пр. и пр: това бѣха най парламентарнитѣ прилагателни, съ които ги описиваше всѣка вечеръ. Трѣбва да пригудя, че тия оръдия бѣха *Напрѣдничитѣ*.

Но какъ да се обуздае Миланъ? какъ да се обезсилитъ Министритѣ му? какви ерѣдства да се употребитъ за да се уреди веднажъ за всѣкого Сърбин по нашитѣ либерални теории? Това бѣше нѣостояния прѣдметъ на нашитѣ всѣдневни разисквания. Историията и практиката на народитѣ ни показваха обаче, че рѣшенето на тоя въпросъ е нѣмно, трудно. Всѣко прѣдложено ерѣдство отъ одного отъ насъ се посрѣщаше съ стотини възражения отъ другитѣ, възражения сериозни и основани, както го казахъ, на исторически фактове, които никой не оспорваше. Но мянността за разрѣшенето на задачата не ни отчайваше: ние слѣдовахме непрѣкъснато разискванията си и търсѣхме цѣра за злочестинитѣ на отечеството си.

Една заранъ по осемъ часа вървахъ по булеваръ Св. Михаилъ и отивахъ да позакуса нѣщо въ една кремерия прѣди да ида въ *Сербинъ*. Като додохъ до едно мѣсто съгледахъ около 40—50 души прѣдъ една магазинъ. Тѣ знаха на горѣ и очитъ имъ бѣха вгълпени въ една груба картина, която прѣдставляваше единъ Господинъ сѣдналъ на етолъ и пише: „Какви сж прости тия Френитѣ“, си помислихъ азъ: „че какво иматъ да знаятъ такава една проста картина?“ Когато така разсѣждавахъ очитъ ми се мръднаха къмъ горния край на кадрото, къдѣто стоеше думата *Automate*, написана съ едри букви. „Автоматъ!“ изобрѣхъ азъ: „како ли значи тая дума? тѣзи хора не знапатъ тукъ тѣй безъ причина!“ Подъ кадрото стоеха думитѣ: *Entree 50 c.* Като съгледахъ тия послѣдни думи, азъ негикахъ на страна тѣзната и влѣзохъ въ магазинъ; слѣдъ мене влѣзоха и още трима четирма души. Но пакъ нищо! Прѣдъ очитъ ми стоеше сега на дѣло това, което прѣдставляваше въшната картина; прѣдъ една маса стоеше единъ младъ човѣкъ много елегантно облѣченъ, съ чиста риза, съ бѣла вратовръзка, съ бѣла джизетка, съ черепъ герокъ и пр. само че лицето му изглеждаше като да не е живо, като да е отъ воскъ, но пакъ не бѣхъ увѣренъ. Сърбинъ пакъ захвана да кипи у мене; азъ си помислихъ, че 50-тѣ ми стотинки сж отишле на вѣтъра, че шипретинитѣ, който се расхождаше около масата и събираше паритѣ, ме е изгълчалъ. За това го попитахъ натѣрпено. „Какво е това нѣщо!“ — „Automate“, ми отговори той. — „Че какво нѣщо е автоматъ?“ попитахъ азъ. — „Една машина, която пише“. — „Че какво пише тая машина?“ казахъ азъ — „Каквото же-

ласте, Господине“, бѣше отговора. Азъ не знаяхъ какво да мисля вече; първоначалния ми ядъ се преобрѣна въ едно нетѣрпѣливо любопитство; азъ почти се растреняхъ отъ мисльта на *машина която пише*. „Аде покажи!“ казахъ азъ на показвача автомата. — „Дайте ми още 50 ст., Господине, отговори той, и ми кажете какво да напише автоматъ“. Азъ подадохъ 50 тѣ стотинки и му казахъ да напише: „Je suis roi constitutionnel“. Тая фраза като че отъ небето ми падна, като че бѣше едно видѣние, едно откровение, което не остана безъ сетини както ние видѣте по долу, Г-не Петковъ. Показвачитѣ и другитѣ лица, които присѣдѣтуваха въ магазинъ, и мѣжду които може да е имало и нѣкой *адютантъ*, както вие тамъ наричате шпионитѣ, ме поизгледаха и се позасмѣха подъ мустакъ, но не сториша нищо. Показвачитѣ отиде задъ автомата, бута нѣщо насамъ, бута нѣщо нататъкъ, послѣ заночна да върти нѣщо като че часовникъ обръщане и се тегли на страна. Тогава тоя младъ човѣкъ, който въ скоби казано, приличаше малко на нашия Миланъ, си наведе голегичка главата, простѣръ дѣвенцата си, азе едно нарче книга отъ една купчинка, натисна я съ лѣвата си ръка, тѣй както би направилъ всѣки живъ човѣкъ, послѣ простѣръ си пакъ дѣвенцата, хвана едно перо, натои го въ една маслинница, която стоеше малко на страна и заночна да пише като васъ, Г-не Петковъ, и като мене. Вие можите да си прѣдставите удивлението на единъ Шумадинецъ прѣдъ това зрѣлище; азъ просто не се помнихъ, не знаяхъ на кой свѣтъ се намирахъ. Автоматътъ пишеше дума по дума и слѣдъ всѣка дума се повръщаше да туря точнитѣ на игата и ударенията. Като свърши фразата, която бѣхъ поржчалъ, автоматътъ сложи перото на сжщото мѣсто дѣто бѣше по прѣдъ, дръпна си двѣтъ ржцѣ назадъ и си исправи главата като човѣкъ въ спокойно положение. Показвачитѣ взе тогава листа и ми го подаде да го вида и да си го отнеса. Почеркътъ бѣше аристократически, спречъ едъръ и красивъ, и правописанието академическо, спречъ безъ да липсва нито една точка. Азъ неможахъ да се нагледамъ на това чудо; излѣзохъ си отъ магазинъ и тръгнахъ къмъ кремерията, но безъ да си отдѣля очитъ отъ казаната фраза и въ улицата даже, за това и се блѣснахъ, може би, въ десетъ го-снода и госпожи! Цѣлъ денъ бѣхъ като лудъ; ушитѣ ми шумтѣха, очитъ ми сълѣзха, и главата ми бѣше като вулканъ: мисли, идеи, фучека като отъ единъ расенесенъ кратеръ, но на дѣло нищо! Вмѣсто да ида да ямъ и послѣ да ида въ университета, азъ фучнахъ като лудъ изъ Парижкитѣ булеварѣ, улици и градини и обикаляхъ цѣли часове. Едвамъ слѣдъ нладня заночнахъ да се укротивамъ и да дохождамъ въ себе си,

ще може съ идущего? — Това ще зависи от новите избори?

— Сжщия вѣстникъ отъ 23 тогѣ печата слѣдующето писмо отъ София по положението на работитѣ: „относително събитията въ София, които предшествоваха министерския съветъ, който е рѣшилъ разпускането на събраниято, ний получаваме отъ вѣренъ источникъ, слѣдующето съобщение: Министеръ-президентъ Стоиловъ отъ няколко време вече се е отдѣлилъ отъ румелийскитѣ съединисти, тъй като се е надявалъ, че ще може да се държи противъ тяхъ и противъ 30 цанковисти и каравеловисти, ако и събраниято да не бѣше распуснато, нъ при все това президента на Министерския Съветъ разбра, че неговото болшинство е твърдъ слабо за да се държи дълго време на властѣта и за това се рѣши да разпусне събраниято. Ако да не бѣше се распуснала камарата, то тутакаси въ началото щѣше да се вземе рѣшение: оппозицията щѣше да избере Цанкова за председателъ и поради това щѣше да накара правителството да даде оставката. Новитѣ избори ще рѣшятъ борбата между консерваторитѣ и руссофилскитѣ съединисти“.

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

Смъртта на Консерваторитѣ! Вчера получихме отъ София слѣдующата телеграмма:

„Днесъ водителитѣ на либералнитѣ партии представлявани отъ Радославовъ, Цанковъ, Каравеловъ и Грековъ поискаха ауденция. Има общо рѣшение изборитѣ. Ентусиазмъ безъ край. Конгреса отложенъ. Съобщимъ резултата.“

„Народни Права“.

— Въ идущия брой ще се повърнемъ по това толкова важно политическо събитие.

Съ телеграмма отъ 13-й тогѣ ни извѣстятъ отъ ново заселения градъ Котелъ, че допълнителния изборъ за Общин. Съветници станалъ *кървавъ*: Полицейския приставъ Аджаровъ. (Що търси въ тоя женски гр. Котелъ и полицейския приставъ? Р.) разгонилъ избирателитѣ съ гола шашка и ранилъ нѣколцина. Правото за гласуване се дало само на „Фараонитѣ-нарядници“, т. е. на угостенитѣ съ будама и тлѣста пастърма

цигани!... Ако въ нещастния гр. Котелъ, който нѣма причини да бѣде—и не е бивалъ до сега—противъ никое правителство, днешнитѣ управници прибѣгнѣхъ до „сила и прѣлог“, то какви ли ще бѣжатъ заповѣдитѣ и наставленията имъ за прѣдстоящитѣ депутатски избори и за въ ония градове, които по значението си стоѣтъ високо надъ *неизмазанитѣ* още Котелъ и даватъ тонъ на държавнитѣ ни работи? „Денѣтъ се познава отъ сутрѣнѣта!“

— В. „Народни Права“ отъ 10-й тогѣ, като съобщава прѣснатия въ София слухъ, че правителството възнамѣрявало да распусне Народното Събрание, прави слѣдующето прѣкрасно заключение: „Впрочемъ огъня, съ който иска да играе Стоиловъ, може *смиртопносно* (к. н.) да опари най-напредъ него;—той може да се сгумоляса именно въ момента, когато се мисли за най-здравостоящъ на властѣта, и когато най-малко очаква катастрофа; Той може да го сполѣти въ най-големитѣ и най-сладки мечтания, за прѣимущества отъ властѣта, подъ благоухания димъ на Хамбурекитѣ пури“.

— Стоиловитѣ власти се надпрѣварватъ въ Габрово, кой повече да се прѣпорѣча съ *по-блѣскави дѣла*. По поводъ скандала между гражданитѣ и полицията на 1-й Септемврий т. г. по изборитѣ, арестувани сж били повече отъ 30 души жени и мъже! Тия хора сж арестуватъ, защото сж зацѣпавали избирателнитѣ си права отъ натиска на полицията. Ами, ако бѣхъ приложили напълно рецептата на Министра Величковъ, какво ли щѣше да стане съ нещастникитѣ! Ине, до колкото познаваме габровци, да не кажемъ голяма приказка ама, съ увѣреностъ можемъ да твърдимъ, че не ще останатъ борчливи на консерваторитѣ за тая имъ варващина. Дано да се не лѣжемъ!

М Ъ С Т Н И.

— Въ брой 10-й на вѣстника ни, като съобщавахме, че Венедиктъ Поповъ, като Варнен. Окръженъ Управителъ, е назначилъ за свой старши стражаръ Студенова, по погрѣшка сме казали: Поповъ го е назначилъ съ пълно съзнание, че е изпълнявалъ беззаконнитѣ заповѣди на началството си, когато той е изпълнявалъ не

само беззаконитѣ, но и прѣстѣпни заповѣди на началството си!

— Г-нъ Морфовъ, инспекторъ на полицията е пристигналъ въ града ни. Аджабачо ли се е расшавалъ Морфовъ! Въ нашия градъ баремъ нѣма шефове на партия!

— Въ града ни се намира единъ дантистъ, на име Розенбергъ. Противъ тоя господинъ сж постѣпили сумма оплаквания въ редакцията ни за специалността му. Отъ събранитѣ ни свѣдения се установи, че той нѣмалъ право да упражнява *самостоятелно* това си занятие, а подъ контролата на единъ жбѣтъ лѣкаръ. Интересно какъ още продължава самостоятелно да си упражнява занятието тоя човѣкъ! За свѣдѣние комуто се слѣдва.

— Ат. Филовъ още се влачи изъ полицейскитѣ агенти. Най-сѣгне отъ тая Стоиловщина се възмутилъ и самия Иванъ Филиповъ, Прѣседателъ на Сжда, та вчера свикалъ въ усиленъ съставъ Сжда на заседание, който вече трети пѣтъ се произнесе, че арестуването на Филова е незаконно и постановилъ да се освободи моментално. Г-нъ Филиповъ като никога е чакалъ до 8 часа вечерѣта въ Сжда да подпише заповѣдта до полицията.

— *Неприкосновеността на кореспонденцията*. Единъ банкернитѣ се яви въ редакцията ни съ писмо, получено отъ заграница, което очевидно се вижда че е распечатвано отъ *заклѣпени* пощенски служители. Писмото и приложената при него полица сж искжсани джгообразно на една отъ прѣгнжжитѣ страни, а на самия пликъ се виждатъ слѣдите отъ распечатването му. Не се знае само да ли тоя атенгътъ на невинното и дѣлово писънце е извършенъ отъ българскитѣ пощенски служители или отъ румжнскитѣ, отгдѣто писмото е испратено!

Въ интереса на българската поща е да се разслѣдва това дѣло и да се даде успокоение на тукашнитѣ търговци, които отъ тоя фактъ дигатъ довѣрието си отъ неж и търсѣтъ пѣтници за прѣнасяние на полицитѣ и кореспонденцията си. Да се помни, слѣдоватъ, че само въ стамбулово врѣме не сж се отваряли писмата на гражданитѣ.

Но и това укротенѣ не трая дълго врѣме. Азъ намислихъ да се върна въ къщи и да изработя единъ проектъ за *истинско либерално управление на Сърбию*, когато да прѣдстава вечерѣта на сѣрбскитѣ си събрания. Тоя проектъ не бѣше дълъгъ, но какъ се съда на столъ? какъ се улови перо въ това раздражено състояние? Слѣдъ вѣска фраза азъ се расхождахъ по часове въ мѣнчката си стая; раздражението ми като че растенше. По едно врѣме започна да ми се мае даже свѣтъ отъ въртѣнето ми все на едно мѣсто. Но най-послъ проектъ бѣше готовъ за вечерѣта. Тоя започване съ Архимедовия вѣтъ: *Барика, Барика!*

Разбрате, Г-не Петковъ, че цѣмѣта да ви дамъ сжщия текстъ на тоя мой проектъ, ако и да го помнихъ дълго врѣме буквально; но отъ тогава се измениха цѣли петнадесетъ години и никоя паметъ не е доста силна за да задържи толкова дълго врѣме какъвъ и да е текстъ, особено, че слѣдъ вѣрцѣнето ми въ Сърбию се вдадохъ на съвсемъ друго занимание. Но въ вѣска случай азъ помня добръ цѣлата му смисълъ, на дажѣ и много отъ по-важитѣ пасажѣ; по тая причина ще ви дамъ тука само това, което не е испукало отъ ума ми.

Понеже, по нашето убѣждение, намѣсата на държавния Глава въ управлението е едно зло за страната и понеже до дѣто има държавни Глави, биле тѣ монарси или прѣдѣдатели на републиката, отечеството не може да се избави отъ тѣхното пагубно влияние, за това моя проектъ постановяване прѣмѣхването отъ Сърбию на вѣска такава личностъ. Намъ ни трѣбваше на чело на държавата, за да може тя да се управлява споредъ либералнитѣ начала, една машина, която да не се интересува нито за управлението нито за отечеството. И такава машина съществуваше вече, и именно *Автоматътъ*. Тоя автоматъ щѣше да се купи веднажъ за вѣска, и вѣроятно не много скъпо, и по тоя начинъ се съставяше и ежегодната цивилна листа. Тоя автоматъ трѣбваше друго да пише, освѣнъ името си и трѣбаше да се построи тѣй, щото да се курдисва веднажъ въ годината. Моя проектъ прѣдвѣждаше церемонията на тоя важенъ държавенъ актъ. На първий йнуарий всѣкитѣ сѣрбски възможни трѣбаше да отидатъ въ двореца; като за поздравление, и Министръ прѣдѣдательтъ курдисваше и намазваше ставитѣ на Господарския Намѣстникъ въ присѣдствението на всѣчки. Слѣдъ една кжса молитва на Митрополита велможитѣ си излизаха отъ салата на двореца и Министрътъ на правосѣднето я заключаваше и вземаше ключа въ себеси. Споредъ моя проектъ, само тоя Министръ имаше право да поднаси на Намѣстника докладитѣ за поднасяне, понеже у него стоѣха и държавнитѣ печати, и за да не ставатъ злоупотребления.

И наистина, може нѣкой Министръ да заведе и дѣ чирлугата си въ тая сала и да се направя нѣкоя пакостъ. За това само едно лице да става въ двореца. Но Намѣстникътъ трѣбаше да има име, съ което да узаконява актоветѣ на Министритѣ и на Скупщината. Азъ и за това се погрижихъ, Г-не Петковъ, и отъ сполуката ми да изнамѣря едно сгодни име за автомата ще се убѣдите, че не съмъ простъ. Азъ прѣдложихъ въ проекта си да се нарече тая машина Карагеорги Обреновичъ. Цѣлата ми бѣше, съ това изнамѣряване, да задоволя честолѣбното и на двѣтъ Сѣрбски династии. Имената на тия династии сѣ увѣковѣчаваха до дѣто свѣтъ побѣде, и ако се явише по-послъ нѣкой претендентъ, който да иска прѣстолъ, той трѣбаше просто да се обеси, защото неговата прѣстѣпна щѣше да покаже ясно, че намѣренето му не е за благото, а само за цивилната листа на Сърбию. Честолѣбното на тия претенденти бѣше удовлетворено и по други начини. Въ моя проектъ сѣгосе, че Автоматътъ трѣбаше да е постоянно облеченъ въ Господарски одежди: Короната на главата по образа на короната на царя Константинъ; червена крѣпена мантия на плещитѣ и която да е четири метра дълга и украсена съ заешки бѣли кожи, които сж символъ на куража въ бѣгството; на дѣсената страна обшитъ нашинъ бѣлъ френъ, таковеката звѣзда съ злата сѣрма. По рацѣтъ грени, прѣстѣни и прочее.

Но да ви се не повѣдаватъ Г-не Министре на Общитѣ Градски и Редакторе на *Свобода*? Тоя мой проектъ пѣма друга сѣтнина, освѣнъ да развесели монѣтъ сѣрбски събрания въ Парижъ, и да привлече сноходници на казанитѣ автомата. На слѣдующия денъ всѣкитѣ тия студенти отидоха и прочеунали да сподобятъ Карагеорги Обреновичъ, като тѣ нарекоха тоя автоматъ, и да извършатъ въ неговото помѣщение най-лудскитѣ безобразия. Единъ му се кланяха, другъ рѣка му цалуваха, другъ адреси му казваха, другъ стихове декламираха, другъ си пѣкъ държѣха хълбунитѣ за да не се пукнатъ отъ смѣхъ. Показвачътъ бѣше наученъ на студентески зевсклѣщи, по види се работата, че сѣрбскитѣ ни шегѣ ще сж биле прѣминали всѣкитѣ свесни граници, понеже той ни извика по едно врѣме, че ако не си излѣзимъ ще повика полицията. Може горкия да се е боялъ да не би въ лудитѣ си да му строшимъ машината.

Много години по послѣ, когато Миланъ напустна прѣстолъ и прѣдаде властѣта на радикалитѣ, врѣмето бѣше станало згодно за обжествението на тоя проектъ. Азъ го прѣдложихъ на Груича, на Пасича и на всѣкитѣ шефове на тая партия, съ която най-много съчувствувахъ, защото ме бѣше направила подрѣдчикъ на войската. Но и тия умни шефове ме непро-

водиха съ приемѣхъ. Пащичъ ме най-много докачи: „Госдаи си клепята, ми каза той, и не се грижи за държавнитѣ работѣ, тѣ сж наши подадине“. Защо го нѣма сега въ Българѣ да го попитамъ какъ му е бега! Ако ме бѣха послушали тогава, ако бѣха изгнали и Карагеоргевици и Обреновци, ако бѣха провъзгласили за сѣрбски кралъ единъ автоматъ, който да нѣма амбиция, да не мари нито за доброто нито отъ злото на страната, да не разбира нито отъ радоститѣ нито отъ тѣглѣлата на народа, който да не вижда, да не чува, да не прави нищо друго, освѣнъ да си подишва името радикалнитѣ Министри и тѣхната партия щѣха да да добруватъ вѣсѣки вѣковъ: въ Сърбию щѣше да владѣе *гробна тишина*, и научно либералнитѣ принципи, такива, каквито ги съзвуватъ и блѣзуватъ всѣкитѣ студенти въ свѣта, щѣха да вѣстѣржествуватъ въ славното наше отечество. Но шефѣветѣ мислятъ че като сж станали шефове сж станали и умни. Нека сега си видѣтъ глупоститѣ.

Както знаете, Кралѣто сваля Регенството, послѣ непади и нашата партия отъ властѣта. Заедно съ нею отиде и моя подрѣдчески коптрактъ! Че какъ да не го е ядъ човѣкъ! особено, когато е било възможно да се избѣгне такава една катастрофа за отечеството!

Както добръ забѣлѣзвате, Г-не Петковъ, въ уважениа вашъ злетъ, на всѣкитѣ злини на радикалната партия се присежда сега и опасността да се направи отъ Сърбию една втора Польша, срещу да се распокаса и расподѣли мѣжду сѣседитѣ си! И за какво това? — За прѣдразсѣдка да имаме Господари отъ мѣсо и кръвъ и които да слѣзатъ отъ незнамъ какви си родове, като да не слѣзаше всѣчко отъ Адама и Ева! Ами ако ни распокаса, тогава какво ще стане съ тия родове? — Глупости! Вие, Г-не Петковъ, добръ настрѣтъ тамъ вашитѣ наднаали Министри, които размиряватъ страната. Гробна тишина! гробѣтъ мъртъ! тамъ е спасението и на България, както и на всѣкитѣ народи. Единъ народъ е честитъ само когато Министритѣ побѣлѣватъ на властѣта; но съ условие, че тия Министри ще сж отъ нашата партия. Груничъ ми казваше тия дни да не разгласявамъ моето изобрѣтѣние за да не би да го дѣриспособятъ сега Напрѣдничитѣ, защото тогава работата на радикалитѣ ще се спуска въ вѣки вѣковъ; той се вече убѣдилъ въ практичността на моето изнамѣряване и билъ тѣтвърдо рѣшилъ да го приисособи цѣмъ доди на властѣта. Амишъ! Тогава азъ пакъ ще стана нѣщо: подрѣдчикъ, прѣдиремачъ или каквото и да било друго, понеже безъ работа не се стѣи.

Отъ в. „Свободно-Слово“

Написано: Григорий Д. Начевичъ.

ГРОНЪ МИХАИЛЯНЪ

професоръ на чужди изици на офицеритъ при 8 ъй Приморски полкъ, желае да дава частни уроци по френски, английски и нѣмски, диглография (comptabilité en partie double) и търговска кореспонденция.

За споразумение въ книжарницата на В. Божилковъ, Варна.

3—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се съ износенъ наемъ ново построения хотелъ „Комерсиалъ“ въ г. Балчикъ на главната улица, сръщу житната пияца и морето, съ 9 стаи, едно голямо кафене и локанта, съ всички мебели и принадлежности.

Желающитъ да го наематъ, моля да се отнесжтъ за споразумение направо до мене.

3—42—1

Георги Узуновъ.

ПРОДАВА СЕ:

Една двуетажна къща съ 4 стаи, една кухня и дворъ 300 квадратни метра. Намърва се въ IV участъкъ № 910.

За споразумение до г. Георгия Червенаковъ, въ писалището на г. К. Ранковъ.

3—40—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Продава се едно хубаво място отъ около 500 кв. м. за построяване ханъ или дюгени въ IV участъкъ на гр. Варна, край ташъ йолу подъ № 753. За споразумение при Кюркчи Радя.

3—31—1

Варненский Окръженъ Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2.

Подписаний членъ дѣловодителъ по несостоятелността на Варненския търговецъ Начо Станевъ, призовавамъ кредиторитъ на послѣдния, да представятъ въ двадесетъ дни, отъ двукратното обявяване настоящето въ мѣстний вѣстникъ „Свободенъ Гражданинъ“, на Сждилището (дѣловодителю), свойтъ вземания. Три дни послѣ томъ срокъ, да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Варнанския Окръженъ Сждъ, по 10 часа сутринята, когато ще се пристъпи къ освидѣтелствуване заемитъ.

Дѣловодителъ-Членъ Хр. Герджиковъ.

2—32—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Понеже новопрѣдприетата ни работа за доставяние училищни пособия подъ фирмата Н. Живковъ & С-іе се увеличава и влиза главенъ съдружникъ запасния капиталъ г-нъ Дж. Георгиевъ, то фирмата ни за въ бждще вмѣсто Н. Живковъ & С-іе измѣнява се съ Дж. Георгиевъ & С-іе.

Условията за доставяние училищ. пособия оставатъ същитъ: въ брой се дава процентъ 10%, а платими при получаване стокитъ 5%.

Дружеството ни отваря въ г. Варна книжарски магазинъ, въ който ще има, освенъ училищни пособия за забавачници, основни и класни училища, учебници, книги за прочитъ и канцеларски потреби.

Отъ издателитъ на книги приемаме да направиме за тѣхна смѣтка съ 25%, а въ брой особна спогодба, тѣй също за вѣстникитъ и списанията.

Главенъ агентъ на търговската ни къща ще бжде Н. Живковъ.

гр. Варна, 25 Септ. 1896 г.

Съ почитание Н. Живковъ & С-іе.

2—26—2

ГИМНАЗИСТЪ свършилъ съ матура, желае да дава частни уроци. За споразумение въ редакцията.

2—41—1

Н. Живковъ моли всички лица и учреждения до които сж проводени покани за спомощници на книгитъ:

„ГОРСКИ ЦАРЬ“ и „СВѢТУЛКА“

да испроводятъ имената на спомощникитъ; защото книгитъ вече сж подъ печатъ.

Адресъ: Н. Живковъ, въ гр. Варна.

2—35—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4848

За удовлетворение иска на варненеца Андрей Анастасовъ отъ Костадиана Аргировъ по изпълнителния листъ № 11389 издаденъ отъ Варненский Окръженъ Сждъ, обявявамъ, че ще произведж публична продажъ, съгласно чл. чл. 1009, 1021 и 1024 отъ Гражданското Сждопроизводство, на слѣдующитъ длъжникови имоти, които се намиратъ въ землището Арнаутларъ: Нива 12 дек. Първа цѣна 81 л. Нива 8 дек. — 48 л. Нива 18 дек. — 182. Нива 12 дек. — 72. Нива 6 дек. — 36. Нива 18 дек. — 108. Нива 18 дек. — 108. Нива 6 дек. — 36. Нива 15 дек. — 90. Нива 6 дек. — 36. Нива 4 дек. — 24. Нива 6 дек. — 36. Нива 4 дек. — 24. Нива 4 дек. — 24. Нива 4 дек. — 24. Нива 6 дек. — 36. Нива 3 дек. — 18. Нива 12 дек. — 72. Нива 3 дек. — 18. Нива 12 дек. — 72. Нива 8 дек. — 48. Нива 3 дек. — 18. Нива 10 дек. — 60. Нива 6 дек. — 36. Нива 8 дек. — 48. Нива 3 дек. — 18. Нива 5 дек. — 30. Нива 16 дек. — 96. Нива 20 дек. — 120. Нива 5 дек. — 30. Нива 6 дек. — 36. Нива 4 дек. — 24. Нива 12 дек. — 72. Ливада 4 дек. — 4. Лозе 4 дек. — 60. Праздно мѣсто въ селото — 100 и Нива 12 дек. — 81 л.

Желающитъ да купятъ нѣкой отъ тѣхъ или всичкитъ, нека се явятъ въ канцеларията на тукашното Сжд. Приставство, гдѣто ще бжде извършена продажбата и тамъ ще могатъ да изучатъ подробното описание на имотитъ.

Варна, 7-й Октомврий 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: Кутевъ.

3—33—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4846

На основание изпълнителния листъ № 4965 издаденъ отъ Варненский Окр. Сждъ въ полза на Коста Юрановъ отъ Варна, противъ Баю Атанасовъ отъ Николаевка за 1769 лева зл. опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станалитъ разноси, обявявамъ че, слѣдъ двѣ недѣли отъ слѣдующия день отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще произведж публична продажъ съгласно чл. 1021 и 1025 отъ Граж. Сждопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: Къща въ сжщото село. Първоначална цѣна 600 лева. Къща въ сжщото село — 400 л. Нива 18 дек. 3 ара — 183 л. Нива 6 дек. 5 ара — 65 л. Нива 20 дек. — 200 л. Нива 9 дек. 1 аръ — 72 л. Нива 7 дек. 4 ара — 59 л. Нива 6 дек. 5 ара — 52 л. Нива 11 дек. 2 ара — 67 л. Нива 9 дек. — 54 л. Нива 16 дек. — 96 л. Нива 6 дек. 1 аръ — 36 л. Нива 7 дек. 2 ара — 43 л. Нива 4 дек. 9 ара — 29 л. Нива 3 дек. 9 ара — 3. Нива 3 дек. — 24. Нива 4 дек. 3 ара — 34. Нива 4 дек. 1 аръ — 32. Нива 3 дек. 4 ара — 27. Нива 4 дек. — 32. Нива 5 дек. 6 ара — 32. Нива 5 дек. 6 ара — 33. Нива 4 дек. — 32. Нива 4 дек. — 32. Праздно мѣсто (харманъ) въ селото 2 дек, 4 ара — 19. Ливада 4 дек. — 40. Лозе 1 дек. 4 ара — 42.

Всичкитъ имоти сж въ землището на Николаевка.

Желающитъ да купятъ нѣкой отъ тѣхъ или всичкитъ, нека се явятъ прѣзъ опредѣлений срокъ въ канцеларията на тукашното сжд. Приставство, гдѣто ще извърши продажбата и тамъ ще могатъ да изучатъ подробно описанието на имотитъ.

Варна, 7 Октомврий 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: Кутевъ.

3—34—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4863

На основание изпълнителния листъ № 6196, издаденъ отъ Варненский Окр. Сждъ въ полза на Вългарската Ниродна Банка, противъ Петра и Злати Атанасови отъ с. Николаевка за 340 лева и др., обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ слѣдующия день отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ до 31 день ще произведж публична продажъ, съгласно чл. чл. 1022 и 1025 отъ Гр. Сждопроизводство, на половина ($\frac{1}{2}$) частъ отъ единъ камѣтъ воденица, находяща се въ упоменатото село, принадлежаща на длъжника Злати. Първа цѣна 3000 лева.

Желающитъ да ъх купятъ нѣка се явятъ въ канцеларията ми гдѣто ще произведж продажбата.

Варна, 8 Октомврий 1896 год.

Помощ. Сжд. Приставъ: Кутевъ.

3—36—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4855

На основание изпълнителния листъ № 1464, издаденъ отъ Козлужанский Мир. Сждия въ полза на Еминъ Шабановъ отъ Караджаотъ, противъ Шабанъ Мехмедовъ отъ сжщото село за 1000 л. и други, обявявамъ, че за удовлетворение на казаный искъ, слѣдъ трикратното обнародване настоящето до 31 день, ще произведж публична продажъ, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гр. Сждопроизводство, на едно отвѣтничово мѣсто около 100 ст. уврати до упоменатото по-горѣ село, називаемо „Аша-Кору“; състояща се отъ „Расталакъ“, ниви и градини.

Първа цѣна 1000 лева.

Желающитъ да го купятъ нека се явятъ въ канцеларията ми, гдѣто ще извърши продажбата и тамъ ще могатъ да изучатъ подробно описанието на имота.

Варна, 8 Октомврий 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: Кутевъ.

3—37—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4862

На основание изпълнителния листъ № 8785, издаденъ отъ Варненский Окръженъ Сждъ въ полза на Варненското акционерно дружество „Дружба“, противъ Хюсеинъ Хасановъ Кжржкооглу за 6000 лева и др., обявявамъ, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното обнародване настоящето до 31 день, ще произведж публична продажъ съгласно чл. чл. 1022 и 1025 отъ Граж. Сждопроизводство, на слѣдующия отвѣтничовъ итотъ: 1) Огнище на една огненна воденица, заедно съ останалитъ слѣдъ пожара нѣколко части отъ машинариитъ. 2) Малко двуетажно здание, заедно съ Фурна, хамбаръ, два обора, плевникъ и дворъ около 8 декара въ Кжзлджларъ. Първа цѣна 1300 лева.

Желающитъ да ги купятъ нѣка се явятъ въ канцеларията ми, гдѣто ще извърши продажбата имъ и тамъ ще изучатъ подробно описание на имотитъ.

Варна, 8 Октомврий 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: Кутевъ.

3—38—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3330

Обявявамъ на интересованитъ, чо слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници, ще продавамъ въ продължение на 31 день, слѣдъ това съ 5% до 10 деня, въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство, слѣдующитъ имоти на Варненката Паранъ Арабаджи Димитрова, за дългитъ ъ къмъ Варненеца Н. Б. Вълкановъ по изпълнителния му листъ № 2906/95 на 1-й Мировий Сждия, тѣ сж: 1) Половинъ лозе отъ 4 декара цѣлото, въ мѣстнитъ лоза, мѣстность „Кокарджа“, съсѣди: Х. Панко Кирияковъ, Георги Маджурна, Атанасъ Христовъ и пѣтъ, оцѣнено за 300 лева половината. 2) Половинъ лозе отъ два декара цѣлото, въ сжщитъ лоза, мѣстность „Селвили“, съсѣди: Арабаджи Никола, Атина Киръ-Петрова и Ради Христовъ, оцѣнено половината за 200 лева. Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнитъ и по долъ. — Заинтересованитъ могатъ въ присѣдственнитъ дни и часове да пригледатъ книгата по продажбата и наддаватъ.

Варна, 10 Октомврий 1896 год.

Сждебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

3—39—1